ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו
לפי סעיף 32 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 10893-03-25 פלונית נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת (עמיתה) נירה דסקין
חברת ועדה – גב' דורית לוין – עו"ס
חברת ועדה – גב' אסנת דגן ענבל - חינוך
נציג שב"ס - רס"ב אלעד אסף
מזכירת הועדה – מעיין משיח

מבקשת **פלונית**

נגד

משיבה **מדינת ישראל**

החלטה

בפנינו בקשת האסירה להורות על שחרורה המוקדם, בהתאם לחוק שחרור על תנאי ממאסר, תשס"א – 2001.

האסירה נושאת מאסר למשך 15 חודשים.

האסירה עמדה לדין בבית משפט השלום בירושלים והורשעה בצבר עבירות של כניסה לישראל שלא כדין בניגוד לחוק הכניסה, ניסיון הסעה של תושבי אזור, נהיגת רכב שאינו רשום באזור וללא היתר, נהיגה ללא רישיון נהיגה – מעולם לא הוציאה רישיון נהיגה, והכל כמפורט בכתב האישום המתוקן.

מאסרה של האסירה מחושב מתאריך 2.9.24. תאריך שחרור מנהלי שלה 17.4.25, תאריך שחרור מלא 1.12.25.

עמדות ב"כ הצדדים:

ב"כ האסירה סבור כי האסירה עומדת בדרישות החוק ומבסס זאת על טעונים כפי שפורטו בפרוטוקול, תוך שהוא מדגיש כי הוגשה חוות דעת של מרכז "אלאמל" הסוקר את רקעה ונסיבותיה של האסירה, מכילה הערכה והתרשמות ומכילה תכנית טיפולית מפורטת.

ב"כ היועמ"ש טוענת כי אין מקום לשחרר, וזאת מהנימוקים המפורטים בפרוטוקול לעיל.

האסירה עצמה הביעה צער וחרטה על המעשים מושא ההרשעה והמאסר, חזרה על נסיבות חייה הקשות כפי שפורטו גם על ידי בא כוחה ועל ידי העו"ס בחוות הדעת. עוד הביעה מודעות לחומרת המעשים ועל הנסיבות בהן נגררה לאירועים וביקשה הזדמנות להוכיח את עצמה.

<u>דיון</u>

בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק נדרשת הוועדה לבחון אם שוכנעה כי האסיר שבפניו ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

סעיף 9 לחוק מונה את השיקולים שעל הוועדה לשקול אם אסיר ראוי לשחרור על תנאי, כאשר על הוועדה לשקול את הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר, וכן את סיכויי שיקומו, את התנהגותו בכלא, ולצורך כך מפרט סעיף 9 לחוק סעיפים קטנים שעל הוועדה להביא בחשבון בבואה להחליט בבקשה.

הוועדה שקלה בכובד ראש את טעוני ב"כ הצדדים אל מול דרישות החוק.
נאמר תחילה כי, הוועדה ערה לטעוני ב"כ היועמ"ש באשר להעדר הליך טיפולי למקרה זה.
ב"כ האסירה הפנה לכך שבשל היותה של המבקשת תושבת האזור, היא אינה זכאית במהלך ריצוי העונש לשילוב בהליך טיפולי.
לענין זה הפנה ב"כ האסירה לפסק דין של בימ"ש העליון ברע"ב 6259/17 שם עמד בית המשפט העליון על כך שבבוא הועדה לשקול את בקשת האסיר לשחרור מוקדם, עליה לבחון מספר שיקולים כקבוע בסעיף 9 לחוק, ובהם: "...נסיבות ביצוע העבירה בה הורשע האסיר, חומרת העבירה בה הורשע האסיר, עברו הפלילי של האסיר, התנהגותו של האסיר בבית הסוהר, השתלבותו של האסיר בתעסוקה במסגרת תקופת מאסרו, שיתוף הפעולה מצד האסיר במסגרת ההליך המשפטי, נטילת האחריות מצידו של האסיר ממעשיו, ועוד".
בית המשפט העליון מטעים באותו פסק דין כי המשקל שיש לתת לכל אחד מהשיקולים נקבע בכל מקרה לגופו. יש מקרים בהם חומרת העבירה היא שתקבל את עיקר המשקל, ולעומת זאת מקרים בהם עברו הפלילי הוא שיקבל את עיקר המשקל.
באשר לשיקול של העדר תהליך שיקומי במהלך ריצוי העונש כאשר מדובר באסיר זר, שאינו משולב בהליך שיקום, אומר בית המשפט העליון כי נסיבה זו "לא צריכה לקבל משקל של ממש, במיוחד כשלא לחובתו של האסיר, ומרכז הכובד בהכרעת הוועדה ראוי שיושם על יתר השיקולים והנתונים הקיימים".

וש"ר 10893-03-25 פלונית נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

הוועדה, כמובן, רואה עין בעין עם ב"כ האסירה כי אין מקום ליתן משקל של ממש לעובדה שהאסירה שבפנינו לא עברה הליך שיקומי, וזאת בנסיבות היותה תושבת האזור.

יחד עם זאת, שקלנו את מכלול השיקולים האחרים.
לנגד עינינו התנהלותה הראויה של האסירה במהלך מאסרה, העובדה שהאסירה שולבה בתעסוקה במסגרת חוליה, מה שמלמד כי האחראים במסגרת נותנים בה אמון. גם עברה הנקי לנגד עינינו.

עם זאת, לנגד עינינו גם שיקולים נוספים.
מצאנו כי צבר העבירות שבשלה נושאת האסירה מאסר, לרבות נסיבות ביצוען כמפורט בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טעון, סוגיהן, חומרתן והיקפן צריך להוות שיקול בעל משקל בבוא הוועדה להחליט בבקשה, לענין זה נפנה את ריבוי המעשים, את נסיבותיהם ואת הישנותם פעם אחר פעם.

החומרה הנודפת מהעבירות שביצעה גוברת אף על שיקול עברה הנקי ותפקודה התקין בכלא.
שיקול נוסף ששקלנו הינו השיקול המופיע בסעיף 10(א) לחוק, וזאת משום שמדובר ברצף של מעשים בעלי חומרה ובנסיבות בהן שחרורה המוקדם יפגע בצורה חמורה באמון הציבור ומערכת המשפט, באכיפת החוק ובהרתעת הרבים, משנוצר לטעמה של הוועדה יחס בלתי סביר בין חומרת העבירות ונסיבותיהן, לבין תקופת המאסר שתישא בפועל אם תשוחרר.

לצד כל אלה נציין כי אמנם הוועדה רוכשת כבוד רב לגורם הטיפולי המקצועי שנתן את חוות הדעת, אך לא נחה דעתנו כי בפנינו מקרה של אפשרות פיקוח מהודק אשר יש בה כדי לשלול חשש מהסיכון הצפוי משחרורה של האסירה, לשלום הציבור.

סופו של דבר, שבמאזן שערכנו בין השיקולים שהעלה ב"כ האסירה מתוך מסירות רבה לתפקידו ולמרשתו, לבין השיקולים שמביאה אותנו לכך שלא שוכנענו כי האסירה ראויה לשחרור, אנחנו דוחים את הבקשה.

ניתנה והודעה היום ג' ניסן תשפ"ה, 1.4.25 במעמד הנוכחים.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר מעשיהו
לפי סעיף 32 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 10893-03-25 פלונית נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

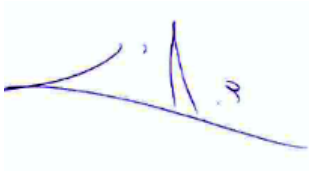

נירה דסקין, שופטת עמיתה	**גברת אסנת דגן ענבל, חברת ועדה**	**גב' דורית לוין, חברת ועדה**	**רס"ב אלעד אסף נציג שב"ס**

1